No. 3134 Woensdag 21 Februari 1940. 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

CENSOR EN CENSUUR

Geopend door de censor. Deze woorden komen thans herhaaldelijk voor op de brieven, die we uit het buitenland ontvangen. En de stempels of smalle strookjes papier met „geprüft", „opened by censor", „censuré", etc. etc. prijken ook op kranten en postpaketten.

Wie is toch die censor? Wat is de censuur, die alomtegenwoordig en almachtig schijnt?, zal menigeen zich hebben afgevraagd. Het Engelse voorbeeld geeft hierop al direct antwoord.

Enkele maanden vóór het uitbreken van deze oorlog bestond de censuur in Engeland uit twee man, wier speciale taak het was, toezicht uit te oefenen op militaire poststukken en zulks alleen in het geval, dat er iets niet mee in orde bleek. De twee militairen hadden twee klerken tot hun beschikking en verder......

Verder bestond de organisatie uit een nauwkeurig voorbereid plan, dat zijn ontstaan aan de wereldoorlog te danken had, toen de verbaasde wereld op allerei manieren met de censuur kennis maakte. In die oorlog was gebleken, van welk een geweldige waarde het doorkijken van brieven en poststukken kon zijn. In sommige kringen wordt beweerd, dat Amerika's toetreden tot de wereldoorlog voornamelijk te danken was aan de censuur, zoals deze zich op allerlei manieren vertakt had. Het was sir Alfred Ewing, chef van de geheimzinnige kamer 40 van 't Brits ministerie van buitenlandse zaken, die een codetelegram wist te ontcijferen, van Duitsland naar Mexico gezonden, aan den Duitsen gezant te Mexico-City. In dit telegram deed de Wilhelmstrasse aan de Mexicaanse regering het aanbod de Verenigde Staten de oorlog te verklaren, waarna bij een overwinning van Duitsland, Mexico zich de Zuidelijke staten als Texas, Nieuw-Mexico, Arizona en Californië zou zien toegewezen.

Het telegram was door de censuur onderschept en naar kamer 40 doorgezonden, nadat zelfs de beste experts er geen wijs uit hadden kunnen worden. In de Verenigde Staten wekte het zo'n verontwaardiging dát president Wilson mede na het tot zinken brengen van de „Lusitania" en de sabotage van Duitse spionnen voldoende aanleiding had, om zich aan de kant der geallieerden te scharen.

Het spreekt natuurlijk van zelf, dat militaire en diplomatieke stukken de grootste aandacht van de censuur hebben. In de meeste gevallen zijn die echter niet bereikbaar. Maar het kwam in de wereldoorlog vaak voor, vooral nadat de centrale mogendheden zo goed als van de buitenwereld waren afgesloten, dat schijnbaar onschuldige felicitatie-telegrammen of handelsbrieven waardevolle mededelingen en inlichtingen bleken te verschaffen.

Aan beide zijden heeft men zich toen uitgeput in het uitvinden van mogelijkheden tot het voeren van een geheime correspondentie met de onderdanen der vijandige landen. Allerlei trucs werden bedacht, het aantal geheime, onzichtbare inkten was legio. Er werd speciaal papier gemaakt, dat bij een bepaalde temperatuur met onzichtbare inkt geschreven mededelingen liet opkomen. Klassiek is het voorbeeld van de kous, die als monster zonder waarde werd verstuurd. Nadat de censuur ettelijke exemplaren ongemoeid door had laten gaan, werd er iemand achterdochtig en hierop gingen de experts aan het werk. Ze vonden tenslotte uit, dat de kous geverfd was met een bijzondere verf, die na toevoeging van water losliet en een vloeistof opleverde, welke na over papier gestreken te zijn, letters deed verschijnen......

Voor de censuur is daarom letterlijk alles verdacht. Maar het is tamelijk natuurlijk, dat ook zij niet altijd op haar qui vive kan zijn en dat vele employé's wel eens een minder helder ogenblik hebben en hun of haar argusogen slaperig dicht doen. Het doorlezen van honderden brieven, dagen, weken, maanden achtereen werkt geestdodend en er is een grote geestelijke inspanning voor nodig, om telkens opnieuw alles met de grootste aandacht te bekijken.

Wat de organisatie der Engelse [illegible] twee militairen en twee klerken bestond, in de eerste week van deze oorlog groeide ze uit tot een staf van over de drie duizend employé's. Hierbij bevindt zich een groot aantal vrouwen, aan wie bijzondere eisen worden gesteld ten aanzien van intelligentie, belezenheid en feitenkennis.

Elke brief, elk telegram kan een raadsel bevatten. Dit te ontdekken is reeds een moeilijke kunst. Het oplossen is aan anderen toevertrouwd. De vrouwen lezen de gewone correspondentie door. Aan mannen is het controleren van handelsbrieven, technische brieven, etc. opgedragen. Ze zijn stuk voor stuk deskundigen op het gebied, dat hun wordt aangewezen. In de grote zaal, waar zich de centrale van de Engelse censuur te Londen bevindt, ziet men talrijke lessenaars met speciale aanwijzingen. Grote borden geven aan, welke post er heen moet worden gebracht: luchtvaartcorrespondentie, correspondentie van textielfabrikanten, van staalfabrieken, van automobielhandelaren en wat al niet.

Door deze indeling wordt ieders taak natuurlijk verlicht. De „censor" heeft ten aanzien van het in de brief behandelde weinig moeite. Des te meer aandacht kan hij aldus wijden aan wat tussen de regels staat.

Zijn brieven van particulieren uit oorlogvoerende landen dikwijls belangrijk, zulks is nog veel meer het geval met handelscorrespondentie. Bestellingen, noteringen, aanvragen en wat al niet van bepaalde artikelen, in groot getal bijeengebracht, kunnen gezamenlijk bijzonder interessante gegevens opleveren. Met deze gegevens weet het ministerie voor de economische oorlog wel raad. Afvaarten van schepen en het vertrek van bepaalde persoonlijkheden, gebeurtenissen hier en daar, dit alles kan, met elkander, in verband gebracht, van bijzonder grote waarde blijken.

De censuur is aldus een soort voorpost van het leger. Ze staat ook onder militaire leiding. Elke censor heeft zijn bepaalde taak. Hij gaat aan het werk, met allerlei instrumenten gewapend, in de eerste plaats een loupe. Zodra hij iets verdachts bemerkt, hanteert hij zijn vergrootglas, teneinde onregelmatigheden te kunnen ontdekken. Het kan zijn, dat een zeeman ergens in Sjanghai aan zijn vrouw een brief stuurt van zes volgeschreven kantjes in een uiterst fijn schrift. Natuurlijk mag er rekening gehouden worden met de mogelijkheid, dat deze stuurman of machinist zijn vrouw heel wat te vertellen heeft. Maar...... zelfs tussen dit uiterst fijne en dicht opeen staande schrift kan een verborgen me- [illegible]

Verder bestaat de kans, dat in het schrift een geheime code is verwerkt. De censor heeft hiertoe een z.g. sleutel, die berust op de kennis en de mogelijkheden van een hele reeks codes. Met een vinger op de codesleutel, controleert hij woord voor woord van de brief, die voor hem ligt.

Ook kranten worden zorgvuldig nagekeken. De vetvlek, welke men soms in een tijdschrift vindt, dat de censuur gepasseerd is, bewijst, dat de censor net zijn boterhammen opgepeuzeld had, of er misschien mee bezig was, toen hij de plaatjes bekeek. Hij moest echter zoeken naar strookjes papier, die zo gemakkelijk in krant, of tijdschrift kunnen worden verborgen. Laat hij iets zitten, dan kan dit ernstige gevolgen hebben.



Prinses Mary van Engeland is in dienst van het Rode Kruis, en zorgt voor een klerendepôt in Londen.

In Engeland mag niemand een krant of tijdschrift naar het buitenland verzenden. De bladen, wier oplage voor een gedeelte buiten het Verenigd Koninkrijk verkocht wordt, moeten voor verzending een speciale vergunning aanvragen. Deze wordt slechts verleend, wanneer er zekerheid geboden wordt, dat er niets tussen raakt.

Vele mensen, wier gewoonte het was, tussen een pak kranten of tijdschriften een brief te doen, waren aanvankelijk grotelijks verontwaardigd, toen het afgezondene nooit zijn bestemming bereikte. Een brief tussen de pagina's van een krant wordt verbeurd verklaard.

[illegible] het inspecteren van postpaketten en zelfs van kisten en balen goederen. Vaak wordt als emballage oud krantenpapier gebruikt. Vooral de Japanners zijn hier sterk in.

Hoe licht kan zich tussen die oude kranten, of er handig in verwerkt, een mededeling in code bevinden.

Indien een dergelijke mededeling gevonden wordt, laat men haar direct fotograferen en wordt ze naar een aparte afdeling gezonden, die niets doet dan dit werk en beschikt over alle codes, waarop de Engelse geheime dienst in de loop der jaren de hand heeft weten te leggen. Natuurlijk heeft men daar ook de beschikking over dictionnaires in vele talen.

De lezer ziet, achter de censuur gaat heel wat schuil, waarvan een gewoon sterveling geen begrip heeft. De resultaten er van in aanmerking genomen, valt het niet te verwonderen, dat alle oorlogvoerende landen hoogst nieuwsgierig naar de inhoud van alle mogelijke poststukken zijn. Want de post is immers een uitstekend middel tot communicatie en wordt vooral door spionnen gebruikt.

Er was een tijd, dat geheime mededelingen op een heel eigenaardige manier werden overgebracht. De oude Grieken lieten het hoofd van een slaaf kaal scheren, er daarna met onuitwisbare inkt een bericht op aanbrengen, wachtten, tot het haar weer was aangegroeid en stuurden den slaaf daarna naar dengene, voor wien het bestemd was. In talrijke gevallen werd de slaaf, nadat hij zijn taak volbracht had, ter dood gebracht, opdat het geheim niet uitlekken zou.

Er zijn heden ten dage heel wat vernuftiger middelen. Hiervan weet de censuur mee te praten. In 't algemeen hoort de buitenwereld echter weinig van hetgeen er zich achter de schermen afspeelt. De verschillende regeringen voelen er niets voor, eenmaal bereikte ervaringen aan de openbaarheid prijs te geven en leiders van afdelingen van de censuur mogen niets loslaten en zelfs niet hun memoires schrijven.

De censuur is oorzaak van tal van maatregelen of verbodsbepalingen. Het werk, dat ze doet, levert regelmatig aanduidingen in een bepaalde richting op. En zo het doorlezen van brieven al het eenvoudigste onderdeel van haar taak is, het leidt direct en indirect tot de gebieden, waarop de Secret Service, de spionnage en de contra-spionnage zich bewegen.

Dank zij de censuur was Engeland in staat, naar officieel werd medegedeeld, in de eerste tien weken van deze oorlog bijna tien miljoen pond voor Duitsland bestemde ladingen in beslag te doen nemen. Elke handelsbrief, dikwijls vóór het uitbreken van de vijandelijkheden verzonden, bevatte waardevolle inlichtingen.

De Engelse censuur heeft nog een tweede terrein van werkzaamheid en dat is de pers. Zo ze daar al effectief is opgetreden, de kranten zelf zijn allerminst over haar tevreden. Teneinde te verhinderen, dat den vijand via de kranten belangrijke berichten b.v. over troepenbewegingen en schepen bereikten, verbood de censuur aanvankelijk letterlijk alles. En de verontwaardiging en ergernis der Engelse pers werd spoedig zo groot, dat de censuur bij haar geen goed meer kon doen. Schamper werd opgemerkt, dat ze met de berichten, die ze niet naar de verschillende kranten had laten doorgaan, een eigen krant wilde vullen...... Er werd op gewezen, dat aldus op den duur geen enkel buitenlands correspondent iets zou seinen, waardoor Engeland totaal zonder nieuws zou zitten en...... de censuur zonder werk zou komen. Er worden thans pogingen gedaan, om de censuur soepeler te doen werken.

Als besluit mogen we nog wel vermelden, dat geheime codes in vredestijd tot de normale handelsartikelen behoren en gewoon worden gekocht en verkocht. Te New York zijn een twaalftal firma's gevestigd, die voor particulieren geheime codes opmaken.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Het meest belangrijk oorlogsnieuws van de laatste dagen is wel het gebeurde met de Altmark, wat ons tevens nog weer terugvoert naar de historie van de „Graf Spee".

De Altmark was een der schepen welke de Graf Spee begeleide en wel als gevangenisschip. Het voerde als zodanig een 300 Engelse gevangen met zich, afkomstig van de verschillende schepen, welke door de Graf Spee in de grond geboord waren. En met deze vracht wilde de Altmark door de blokkade heen het Duitse rijk bereiken. Maar enige Engelse torpedojagers zagen kans om dit schip in te sluiten en toen men het eenmaal onder vuur genomen had waren de Britsche oorlogsschepen gedwongen om binnen de territoriale wateren te komen teneinde de opvarenden te redden. Dit incident had plaats in de Noorse Fjord van Josing. De Noorse autoriteiten hadden het schip te Bergen reeds geinspecteerd maar volgens Engelse berichten,. niet nauwkeurig: men was eenvoudig afgegaan op de verklaringen van de Duitse Kapitein en scheen er niets van bemerkt te hebben, dat er Engelse gevangenen aan boord waren. Toen het schip Bergen dan ook verlaten had is een der Engelse schepen de Cossiack de Fjord binnengestoomd en in een kort gevecht wist men aan boord te komen: hierbij werden vier Duitsers gedood, en vijf gewond, terwijl een Engelsman het leven liet. De Engelse gevangenen werden van het schip gehaald en naar Engeland overgebracht, waar ze thans, volgens de Engelse radio de meest gruwelijke verhalen doen over de beestachtig behandeling, welke de Kapitein van de Altmark hun heeft aangedaan. Nog te meer maken deze vertellingen indruk, daar juist deze dagen in de Daily Sketch een verhaal verscheen van de Kapitein van de African Shell, een der slachtoffers van den „Graf Spee" welke vol lof is over de handelwijze van de commandant Langsdorff. Ook de gevangenen van de Altmark stellen de edelmoedigheid van deze commandant tegenover de wreedheid van de Kapitein van de Altmark.

Sommige hunner hebben meer dan zes weken 45 voet onder dek geleefd van water en brood, dagelijks geplaagd door de vraag wat hun lot zou zijn. Volgens sommige zouden de Duitsers er niet voor teruggeschrokken zijn om het schip met de ongeveer vierhonderd gevangenen aan boord, te laten zinken. Met het oog hierop had men reeds tijdbommen geprepareerd, die men onder andere had opgesteld in de ruimen, waar de Engelse zeelui gevangen werden gehouden. De reddingsboten had men in gereedheid gebracht, zodat men eigen huid zou kunnen redden indien het schip zou zinken. Vele Engelse zeelui, die door de Cossiack uit hun benauwde positie waren gered, konden na de wekenlange gevangenschap in de veel te kleine ruimen, van zwakte niet meer lopen.

Maar nu de politieke staart van dit incident. Noorwegen protesteerde bij Engeland tegen de neutraliteitsschennis, het binnendringen van Noorse wateren. Omgekeerd protesteert Engeland bij Noorwegen ,tegen het werkelijk lichtzinnig onderzoek ingesteld te Bergen, waar men toch had moeten weten, dat de Altmark geen handelsschip is, maar een hulpkruiser. Engeland wil dan ook dat het schip geinterneerd zal worden; waar Duitsland weer heftig tegen te keer gaat.

Noorwegen zit met dit al in een moeilijke positie en een speciale commissie heeft dan ook de zaak in onderzoek, hoe hier volgens het volkenrecht moet gehandeld worden.

Verder heeft Noorwegen ook nog tegenover Duitsland zijn stem verheven in het koor van protesten dat in de laatste dagen tegen de ongebreidelde Duitse duikboot-oorlog wordt gehoord. In de Noorse Zeemansbond nam men een resolutie aan dat Noorse zeelieden weigeren mee te helpen aan het vervoer van goederen naar een land, welks trotse oorlogsdoel het is om onbewapende zeelieden te vermoorden. De Noorse, Zweedse en Deense ministers van buitenlandse zaken zullen spoedig te Oslo bijeenkomen om gezamenlijk maatregelen te beramen tegen het Duitse optreden.

Of het veel helpen zal? Denemarken heeft een gunstig antwoord ontvangen op het protest in zaken het feit, dat de Chastine Maersk door een Duitse onderzeeër tot zinken is gebracht. Men deelde aan het Duitse ministerie van buitenlandse zaken mede, dat Denemarken in dit geval volkomen recht heeft op schadeloosstelling.

Maar van een andere kant heeft de Duitse regering het protest van de Nederlandse regering inzake het torpederen van de Burgerdijk van de hand gewezen en heeft de Duitse regering zich gesteld achter het optreden van den Duitsen duikbootcommandant.

Zo doen de belligerenten maar wat

ze willen en laten de neutralen protesteren.

Maar er wordt gewerkt aan de vrede. Summer Wells, de Amerikaanse onderstaatssecretaris voor buitenlandse zaken is dezer dagen met de officieuse titel van ambassadeur uit de Ver. Staten naar Europa vertrokken.

Zoals bekend is, zal de onderstaatssecretaris een studie maken van de Europese omstandigheden, en zal hij o.a. een bezoek brengen aan Rome, Parijs, Berlijn en Londen. Volgens de geruchten is het eigenlijk doel van de Sumner Welles' reis de bevordering van de vrede. De president heeft duidelijk laten weten, dat Sumner Welles geen opdracht heeft gekregen op eigen gezag afspraken met de verschillende staten te maken.

En met hem is ook Myron Taylor afgereis, Roosevelt's gezant bij het Vaticaan.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

EEN BELOFTE VAN KATHOLIEK FRANKRIJK.

Tijdens de oorlog van 1870 op het ogenblik dat Lyon bedreigd werd met een inval van de vijandelijke legers, hebben de Franse katholieken zich tot O. L. V. van Fourvières gewend voor de bescherming van de stad en Haar een heiligdom beloofd, de bouw van de grootse basiliek van Fourvières. Dat prachtig gebaar van geloof en vertrouwen vond onmiddellijk algemene weerklank en leidde tot de plechtige belofte van het Franse episcopaat, het land toe te vertrouwen aan het H. Hart en als voortdurend teken van deze nationale wens een basiliek op te richten voor de altijddurende aanbidding van het Allerheiligst Hart van Jezus.

De statige H. Hart-basiliek op de heuveltop van Montmartre is het welsprekend bewijs van de wijze, waarop Frankrijk woord heeft gehouden.

Sinds de opening van de bouwkapel, reeds kort na de oorlog, tot de eerste ingebruikneming van de basiliek en sindsdien tot haar consecratie en daarna tot op de huidige dag, komen deputaties van alle diocesen en van alle parochies elkander dagelijks aflossen voor de voortdurende bidwake, die een der sieraden is van het Franse geloofsleven. De basiliek van het H. Hart is het bij uitstek nationale Godshuis geworden, waarin meer nog dan in de aloude kathedralen de onafgebroken cyclus van grote gedenkdagen zich voltrekt.

Nu andermaal het land in oorlog is en de Franse katholieken daaraan vooral deelnemen door hun gebeden, heeft het Franse episcopaat andermaal gemeend, de veelvuldige gebeden en goede werken samen te vatten in een zichtbaar offer en heeft het besloten, het land aan de bijzondere bescherming van de hemelse Moeder Maria, de begenadigde Voorspreekster bij Gods troon te vertrouwen. Het was vanzelfsprekend, dat Frankrijk, dat het genade-oord van Lourdes op zijn bodem draagt, de blik gericht heeft naar de grot van Massabielle. De keuze om het monument der Franse godsvrucht te Lourdes op te richten, zo spoedig Frankrijk van het oorlogstempeest zal zijn verlost, was dus voor de hand liggend.

Enkele weken geleden is, daarom het besluit genomen afgekondigd, de Onbevlekte Moeder een grootse gedachteniskerk aan te bieden, te verrijzen in het genade-oord van Lourdes en tevens het gebed bekend gemaakt, waarmede Frnkrijk zich andermaal toewijdt aan het Onbevlekte Hart van Maria.

Hieronder volgt de tekst van het herderlijk schrijven waarmede de kardinaal-aartsbisschop van Parijs zich tot de gelovigen heeft gewend:

„Sedert het begin van de vijandelijkheden hebben de gelovigen ons bijzondere gebeden verzocht. Allen gevoelen, dat ons vaderland in de ernstige omstandigheden van het ogenblik een bijzondere bescherming van den hemel. Echtgenoten, moeders vooral, vragen ons zeer nadrukkelijk aan de Moederlijke bescherming van de H. Maagd haar echtgenoten en zonen, die op het front staan, aan te bevelen. Het komt haar voor dat een toewijding van de beminde levens hun vanwege de hemel een grotere bescherming zal doen deelachtig worden. Niets is meer gerechtvaardigd.

De Katholieke Godsdienst is als het ware een menselijke familie. God, Die onze Vader is en Maria, Die door de bijzondere uitingen van onze kinderlijke liefde en van ons vertrouwen. De geschiedenis is vervuld van die menselijke smekingen en het Goddelijk antwoord daarop gegeven.

Een ernstig uur heeft voor Frankrijk geslagen. De gebeurtenissen, die zich voordoen, nemen een waarlijk uitzonderlijke uitbreiding en men kan zich afvragen of morgen de gehele wereld niet in oorlog zal zijn. De inzet van den oorlog is een groots doel, dat vroegere oorlogen niet voor zich konden opeisen. Het is de vrijheid der volkeren, 't is de menselijke broederschap, 't is de gelijkheid van alle mensen, het is de christelijke beschaving, het is de godsdienst zelf, die door ons verdedigd moeten worden tegen de moderne barbaren.

En Frankrijk, ridderlijk als altijd heeft geen andere ambitie dan om voor de wereld die geestelijke goederen te bewaren en plaatst zich vastbesloten naast zijn edelen bondgenoot Engeland om de strijd aan te gaan, die misschien de meest grandiose is, die de wereld zal gekend hebben.

En bijzonder gebed is dus een eis. En intussen wenen echtgenoten en bidden moeders en kinderen aan de haardsteden, die onze soldaten verlieten. Wij willen hun tranen drogen en hun gebeden vervullen met hoop. God in Zijn Goedheid aanvaardt, dat de individuen en volken zich aan Hem verbinden door gebeden en toewijdingen, alsof zij Hem willen toebehoren uit uitzonderlijke hoofde.

Wij gaan zelfs verder, want God laat alles toe aan onze zwakheid. Hij staat ons toe, dat wij als het ware een overeenkomst met Hem sluiten met wederkerige verplichtingen. „Mij God, zo zeggen wij Hem, indien Gij het ons wel wilt toestaan, zal onze dankbaarheid zich uiten door een daad of een gebaar, dat door de tijden heen in de ogen van de gehele wereld van Uwe goedheid en van onze dankbaarheid zal getuigen".

En de feiten hebben aangetoond, dat de hemel dikwijls die godvruchtige eisen van onze zwakheid wil verhoren.

Zulk een gebaar willen de bisschoppen van Frankrijk thans doen ter gelegenheid van het Kerstfeest. Parijs heeft op de heuvel van Montmartre een prachtige tempel zien verrijzen als monument van het vernederde en berouwhebbenden Frankrijk van de oorlog van 1870 en van het overwinnende Frankrijk van de grote oorlog. Waarom zouden wij niet de hemel beloven, zo ons de overwinning worde geschonken, een nieuw monument op te richten, dat door de eeuwen heen van onze dankbaarheid zal spreken?

Na de tempel op de heuvel van Montmartre, toegewijd aan het H. Hart van Jezus, zal, naar het ons voorkomt, een andere tempel opgericht dienen te worden in de Mariale hoofdstad van Frankrijk, die Lourdes is, en aan de Onbevlekte Moedermaagd zal worden gewijd.

Dat zal het symbool voltooien van de gehechtheid van Frankrijk aan God. Dat dubbel gebaar zal voor altijd onze lotsbestemmingen verbinden aan de Moeder Gods en Haar Zoon. Onzen Heer Jesus Christus.

Dat zijn, zeereerwaarde broeders, de godvruchtige gedachten, waarmede uwe bisschoppen werden geinspireerd: aan de ene kant een toewijding van Frankrijk aan de H. Maagd van Lourdes en aan de andere kant de wens, om dicht bij de wondergrot een grote tempel op te richten, waarlijk de Koningin des Vredes waardig en wij hebben gemeend, dat het feest van Kerstmis, zo populair, zo vol van hoop, zo glorierijk ook voor Maria, die op die dag Moeder van God werd, de aangewezen feestdag zal zijn om aan die daad van onze kinderlijke godsvrucht uiting te geven. Bijgevolg, in vereniging met alle katholieken van Frankrijk, zal op de heilige dag van Kerstmis aan het einde van de Hoogmis van alle kansels de acte van toewijding en van belofte, waarvan u de tekst verstrekt zal worden, worden afgelezen".

ZEVEN EN ACHT NOVEMBER.

Onder deze titel vonden we in de Indische „Koerier" een brief uit het moederland, waaraan we het volgende ontlenen:

De nationale viering van het heuglijk eeuwfeest ter ere van Sint Willibrord had een prachtig verloop. Letterlijk héél het Nederlandse en het Belgische volk hebben, zowel in hun versierde kerken als op tal van plechtige bijeenkomsten van de burgerij, aan dat feest de grootste luister bijgezet. Maar dat alles werd toch wel bekroond door een zéér buitengewone koninklijke daad, welke door Koningin Wilhelmina en Koning Leopold gezamenlijk werd gesteld, toen op 7 November j.l. vanuit het Paleis in Den Haag de „vredestelegrammen" werden gezonden aan de staatshoofden van Duitsland, Groot-Brittannië en Frankrijk.

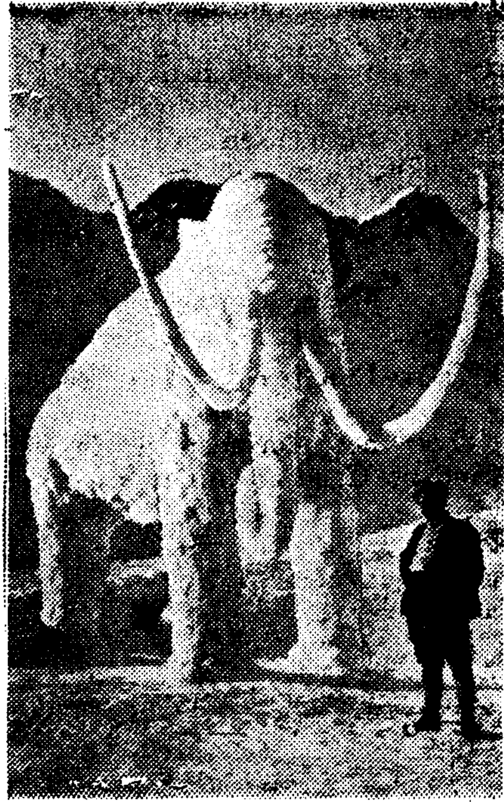
Deze ontmoeting van internationale betekenis was ingewijfeld reeds enkele dagen met alle diplomatieke discretie voorbereid, vooral door de zorgen van H. M. gezant te Brussel, Jhr. baron van Harinxma thoe Slooten. Toch was er des Zondags, dus daags vóór de komst van den Koning der Belgen naar Den Haag, nog géén datum voor dat bezoek vastgesteld. Zelfs waren er die morgen nog orders gegeven, voor het gereedhouden van de koninklijke trein, waarmede H. M. de Koningin Dinsdag-morgen Haar inspectiereis langs de troepen aan de Oostgrens wilde beginnen. Maar in de loop van Maandag waren onverwachts Z. Exc. Dupont, eerste minister van Luxemburg, vergezeld van zijn minister van Buitenlandse Zaken, den heer Bech, in Brussel verschenen en hadden daar besprekingen over de kritieke toestand in Luxemburg met hun Belgische collega's. Waarna minister Spaak, de Belgische minister van Buitenlandse Zaken, onmiddellijk ruggespraak ging houden met den Nederlandsen gezant, door wien toen nieuwe telefoongesprekken met het Paleis Noordeinde in Den Haag werden gevoerd. Het resultaat van al die pourparlers was tenslotte dat die zelfde Maandag-avond om 7 uur van het Paleis te Laeken een auto zonder enig herkenningsteken vertrok en de prachtige nieuwe weg naar Antwerpen, en route voor Den Haag, insloeg. In deze donkere auto zaten Koning Leopold, vergezeld van Minister Spaak en 's konings vleugel-adjudant luit-generaal Van Overstraeten. Overal op hun weg werd het strikste incognito bewaard.

Nog diezelfde avond om elf uur had in het Paleis-Noordeinde een toch wel zeer ongewone bijeenkomst plaats van HH.MM. met de beide Ministers van Buitenlandse Zaken, welke besprekingen tot bij tweeën duurden. 's Anderen daags, op de feestdag van St. Willibrord, waren de ministers alweer met Koning Leopold in gesprek vóór negenen, terwijl Prins Bernhard in aller ijl kwam aangereden; tussen tien en twaalf hebben de Koningin en de Koning zich in het aan de straat grenzende grote salon op de eerste verdieping samen onderhouden, hetgeen van buitenaf goed waar te nemen viel. En het was toen, op het zelfde ogenblik, dat de Katholieken in alle kerken van Nederland kerkelijk het feest van St. Willibrord vierden — alle bisschoppen waren rond den aartsbisschop verenigd, toen Z. D. Exc. Mgr. de Jonge in de grootste kerk van Utrecht pontificeerde — dat de historische telegrammen met het „aanbod van goede diensten", ondertekend „Wilhelmina, Leopold", verzonden werden aan den Führer te München, aan Pres. Lebrun te Parijs en aan Koning George in Buckingham Palace. Het was slechts de bedoeling „eventuele onderhandelingen tussen de oorlogvoerende staten zo mogelijk op gang te brengen of te vergemakkelijken." En nu behoeft niemand, ons, voor klaarheid [illegible] nair uit te maken, wanneer wij hier de stille nadruk menen te mogen leggen op de bijzondere datum van deze koninklijke ontmoeting in Den Haag — op dit eeuwfeest van Sint Willibrord. Indien het waar is, dat de Groothertogin van Luxemburg erop aangedrongen zou hebben, die sombere Maandagmiddag, dat de twee vorsten met elkander toch liefst onmiddellijk, nog dezelfde dag, mondeling overleg zouden plegen, dan krijgt deze koninklijke geste — afgezien van het resultaat — daardoor wellicht een innerlijke diepgodsdienstige betekenis. Welke betekenis des te treffender is, naarmate op diezelfde Zevende November het Belgische, Luxemburgse en Nederlandse volk gezamenlijk God dankten voor de komst van Zijn groten Apostel, Sint Willibrord.

DE MISSIE VAN ZUID-AFRIKA.

In de vroegere Duitse kolonie, welke nu onder het mandaat staat van de Unie van Zuid-Afrika, heeft de regering toegestaan, dat de Duitse missionarissen hun missiearbeid mogen voortzetten.

De Zuid-Afrikaanse katholieken hebben geprotesteerd tegen de uitlatingen van Majoor van der Bijl betreffende de Duitse missionarissen. Op een openbare vergadering bedreigde hij de Duitse priesters „indien zij propaganda trachten te maken onder de inlanders voor hun vaderland. Hij achtte de 500 Duitse missionarissen een gevaar voor het land. Vooral ook de katholieke pers veroordeelde de onverantwoordelijke verdachtmakingen van de majoor en wees er op dat het grootste gedeelte der Duitse priesters genaturaliseerd is. Zij hebben zich steeds loyale onderdanen getoond en verheelden nimmer hun afkeer voor de leer der Nazis.



Een olifant, gemaakt van sneeuw.

INTERNERING VAN PRIESTERS

De Apostolische Prefectuur van Indore, welke bediend wordt door de Duitse Paters van de Congregatie van het Goddelijk Woord, wordt verschrikkelijk gehandicapt door de internering van 37 paters en broeders. In 't geheel blijven er 7 priesters over, die tot 'n neutraal land behoren. De geestelijke verzorging van dit gehele missiegebied moet nu door dit zevental worden behartigd, daar het onmogelijk is voldoende krachten uit neutrale landen te verkrijgen. De Apostolische Prefectuur bestaat uit vijfduizend katholieken, verspreid over 30 staties.

VIJANDIGE GEZINDHEID DER AMERIKANEN TEGEN RUSLAND

De toenemende vijandigheid van de Amerikanen tegen Rusland vond weder zijn uiting in de resolutie van senator Arthur H. Vandenberg, waarin deze eiste, dat er een onderzoek zal worden ingesteld naar de vervulling van de voorwaarden, welke men Rusland gesteld had bij de diplomatieke erkenning van 1933. Hij wilde, dat de houding ten opzichte van Rusland geheel werd herzien.

Talrijke vertegenwoordigers in de verschillende Staten dringen aan op een radicale breuk met Rusland. De regering van de Sovjet Unie heeft zich als een woordbreker geopenbaard en zich aan geen enkele overeenkomst gehouden. Door met Rusland niet te breken, worden wij in zekere zin medeplichtig aan zijn schanddaden.

EMMASTAD

CURAÇAOSE ATHLETIEK BOND.

Op Zondag 25 Februari zullen athletiek-wedstrijden worden gehouden op het Sportterrein Rio Canario. Aanvang half negen uur v.m.

Deze wedstrijden bestaan uit een Verenigings-vijfkamp en een personele vijfkamp. Deelnemers aan de personele-vijfkamp komen in twee afdelingen uit, n.l. A en B, welke worden bepaald door de Technische Commissie van de Bond.

Inschrijvingen worden ingewacht tot en met 20 Februari a.s. bij den Secretaris.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Athletiek-afdeling.

Alle dames en heren van de gymnastiek cursussen worden verzocht Woensdag a.s. om half vijf op het terrein Rio Canario te komen voor het doen van een foto.

Daarna de normale athletiek- training, voor de dames zowel als voor de heren.

De Commissie.

Zeilen

Woensdag a.s. jollenwedstrijd tussen de HH Hessing — de Ridder

Start 4.40 n.m.

Tennis.

Ladderwedstrijden.
Vrijdag, 23 Februari a.s. 4.30 n.m.
baan 2: K. Lojenga
de Mol

Hockey.

Donderdag a.s. 22 Februari oefenwedstrijd tussen de beide volgende elftallen:

WIT

Soederhuizen
Mevr. Deelen Lambij
de Ridder Dent Mej. Kemper
Brepols Kwestro Breedveld
Mej. Klooster Grasman
O
Kuipers de Mol Deelen Mej. Coppoolse Hartgers
v.d. Vijver Janknegt Mevr. Hulsebosch
Bunte Mevr. de Nieuwe v. Manen

ROOD

RESERVES: ROOD: Mej. Philipszoon, Mej. Struving, Mej. Jurg, v. Beveren, Schuitemaker.

WIT: Mej. den Boef, Bakker, Kogeler, Mevr. Butzelaar, Mevr. Kemper.

Scheidsrechter: Hr. Lotman

De Commissie.

In de wereld geschieden alle dingen door de samenwerking van God en mens. „Indien de Heer het huis niet bouwt, werken de arbeiders te vergeefs", maar zonder onze inspanning behoeven wij toch op geen resultaten te rekenen.

Bittere pillen moet men niet kauwen, maar inslikken.

Wat God u geeft, geeft Hij altijd opdat ook anderen daaraan deelachtig zullen worden.

Eenige en Algemeene bekendmaking.

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroomkwitanties over de maand JANUARI zonder uitzondering voor of op 24 FEBRUARI betaald moeten worden.

Alle na deze datum niet betaalde Kwitanties zullen door ons worden geïncasseerd, verhoogd met EEN GULDEN incassokosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

ELECTRICITEITBEDRIJF.
CURAÇAO.

Inspectie van het Onderwijs.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van belanghebbenden dat op 8, 9 en 10 October 1940 in Curaçao gelegenheid zal worden gegeven het examen voor het Nederlandsch Staatspractijkdiploma voor Handel en Administratie af te leggen.

Zij, die zich aan genoemd examen willen onderwerpen moeten zich vóór of op den 1sten Maart 1940 aanmelden bij den Inspecteur van het Onderwijs, Fort Amsterdam, Willemstad.

Naar de nieuwe gemeenschap.

Beneden de kloof komen rotswanden [samen.
Wij horen bijeen, trots verschillen en [namen.

DOOR SAAMHORIGHEIDSBESEF NAAR EEN NIEUWE GEMEENSCHAP

DE KLOVE kan onpeilbaar lijken, maar ergens in de verborgen laagte voegen zich de rotswanden samen tot een en hetzelfde bergmassief. Al bestaan er diepgaande verschillen tussen individuen en groepen, dieper gaat hun saamhorigheid. Dit besef tonen bij handel en wandel is bouwen aan

DE NIEUWE GEMEENSCHAP

DE KLOVE.

Als toeristen de bergtop na een moeizame klautertocht bereikt hadden, en voorzichtig over de rand naar beneden keken, huiverden zij. Niet zozeer om die diepte zelf als wel om de schijnbare onpeilbaarheid daarvan. Er was geen fantasie voor nodig, om deze klove tot in het oneindige door te denken. Een steen, die naar beneden werd gegooid, verdween in een oogwenk uit de gezichtskring. Nu en dan drong er nog een vaag gerucht door, wanneer hij hier of daar de wand raakte, maar geen val werd gehoord.

Hoe diep was deze klove? Had hij wel een bodem! Sagen en legenden werden door de volksmond overal rond verteld.

Op een dag daalde een natuurvorser, voorzien van alle hulpmiddelen, naar de diepte af. En hij bereikte de plek, waar de rotswanden zich tot een en hetzelfde bergmassief samenvoegden.

Zo is het ook met de verschillen tussen ons mensen gesteld. Deze zijn soms zo diep, dat ze onpeilbaar lijken.

Sommigen bedrijven no struisvogelpolitiek. Zij begaan de onnatuurlijke dwaasheid te ontkennen, dat er verschillen bestaan.

Anderen achten ze zo diep, dat ze geen saamhorigheid meer aanvaarden en aan een bodemloze klove tussen klassen en rassen geloven. Ook zij wijken af van onze natuurlijke en bovennatuurlijke bestemming. Wij echter weten, dat beneden de klove de rotswanden samenkomen. Diep gaan de verschillen, maar dieper nog gaat de saamhorigheid. Dit besef zal ons voeren naar een

NIEUWE GEMEENSCHAP.

Grote zielen hebben wil, de overigen slechts neigingen.

Als woord en leven niet in harmonie zijn, wordt de kracht van het woord gebroken.

Over het algemeen denken wij te veel aan eigen leed, te weinig aan dat van anderen.

Onze grootste opvoeders zijn onze dagelijkse wilsoefeningen.

Het zijn misschien kleinigheden, maar toch zijn ze de grondslagen van al het grote. Juist omdat de allerkleinste dingen het vaakst en het geregeldst elke dag terugkomen, zijn ze voor de zelfopvoeding onontbeerlijk; zij bepalen onze meest innerlijke betrekking ook tegenover alle grote dingen van het leven.

DE EERSTE SUPPLETOIRE 1940

„Grote remedies voor grote kwalen”, zo dachten we na een eerste doorlezing van de lijvige eerste suppletoire voor 1940.

Het was te begrijpen, dat de begroting 1940, opgemaakt in het voorjaar van 1939, toen Mars nog niet aan de Europese hemel stond, wel geen waarde meer zou hebben dan slechts enkel voor de vaste salarisposten, want door het uitbreken van de oorlog zijn de tijden wel veranderd en ook de begrotingen veranderen dan mede.

Maar deze eerste suppletoire is wel zo veranderd, dat Curaçao er werkelijk bewogen van werd; en acties blijven dan ook niet uit: een request wordt voorbereid tegen de coeducatie, welke bij uitvoering van de nieuwe onderwijsplannen, zal worden ingevoerd in de samengevoegde kopklassen van Hendrik- en Wilhelminascholen.

De ambtenarenbond is in beweging tegen het verdwijnen der 5% duurtetoeslag, waarbij nog komt dat er salarisverhoging wordt „beloofd” en verhoging van belastingen. Bij deze categorie dreigt dus niet minder als een drie snijdend zwaard, een voorwerp, wat, als we ons niet vergissen, een geheel nieuwe uitvinding is en in de musea niet te vinden.

Dan blijkt verder uit ingezonden stukken in de bladen, welke inzenders hele categorieën vertegenwoordigen, dat men nu ook niet zo heel veel vertrouwen heeft in de geweldige uitgaven voor defensie, en als deze toch nodig zijn en er bezuinigd moet worden, men het dan maar moet doen in de liefhebberijtjes van landbouwdorpen en melkcentrales.

En ten slotte komt de actie nog van verschillende zijden in inlichtingen, welke als gegevens en bezwaren voorgedragen worden aan Statenleden, welke deze wel netjes zullen formuleren in het voorlopig verslag, wat daarom al een even lijvig deel belooft te worden als het ontwerpbegroting et nondum finis.

Niet alleen van de zijde der voorstanders van het Openbaar Onderwijs, zijn er bezwaren, ook het bijzonder onderwijs zal in het voorlopig verslag met bezwaren te berde komen tegen de nieuwe regeling.

Ook met de bezwaren welke de ambtenaren hebben tegen deze suppletoire en met hun argumentaties, zullen we wachten tot de publicatie van hun request: alhoewel deze argumentatie niet zo heel moeilijk zijn zal, daar eenieder wel aan de lijve voelt, dat de tijden duurder worden en het Bestuur in deze [illegible] van posten vraagt om de hogere prijzen, welke thans gevraagd worden.

Een vergelijking met Holland, waar men juist in deze tijden de ambtenaren wil verhogen, zal ook gewicht in de schaal leggen.

Maar er moet toch bezuinigd worden!

Zeer zeker, een ieder zal het daarmee eens zijn, mits, gelijk een inzender de vorige week in de Amigoe schreef, „werkelijk overal met hetzelfde scherpe mes gesneden wordt aan de porties die uit de gouvernementsruif te krijgen zijn”. De geciteerde inzender had het hierbij over de 11 duizend, welke op de nieuwe ontwerp begroting staan voor de melkcentrale.

Ook betreffende de landbouwuitgaven, staan, naar we vernemen, de Statenleden sterk afwijzend En ter beoordeling zullen enkele leden een bezoek brengen aan de Bovenwinden.

Wat ons op het hart ligt omtrent luchtbescherming en luchtafweer, omtrent de bij nacht en ontij en op Zondag en veel geraas vervoerde kanonnen, welt ons naar de keel, maar we moeten het weer inslikken om van ons hart een moordkuil te maken: maar we willen toch wel wijzen op het cijfer van ruim 58 duizend als een verhoging van de post luchtbeschermingsdienst, waartegenover staat slechts 5 duizend voor verbetering van de brandweer, welke enkele maanden geleden bij de brand in Cinelandia wel bewezen heeft, dat er voor meer als 5 duizend gulden aan mankeert.

Bezuiniging moet er eigenlijk altijd zijn, hoewel bij de Staat er een zuinige huishouding zo moeilijk in wil. Zo vernamen we van beyoegde zijde dat ook in de belangrijke uitbreiding, welke de dienst van de Landsradio vraagt, zuinigheid wel een weinig zoek is. „Nieuwe heren, nieuwe wetten”,”, zegt het spreekwoord, waarvan we het laatste woord wel eens kunnen variëren tot „nieuwe wensen”, en deze wensen, zijn we goed ingelicht, is nog maar 't begin heren, nieuwe wetten”, zegt 't spreekwoord, waarvan we het laatste woord wel eens kunnen variëren, tot „nieuwe wensen”, en deze wensen, zijn we goed ingelicht, is nog maar het begin van een reeks. Het Bestuur schijnt zelf wat schuchter te zijn geweest, om hiermee voor de Staten te komen, maar men had wat moed, omdat er telkens bij geplaatst kon worden, dat deze posten weer nieuwe middelen in het laadje brengen.

Maar de post „aanschaffing van nieuwe toestellen” tot een som van 172.500 waarvan op deze begroting een verhoging van ƒ 55.000,— is wel zeer hoog: en zou aan het publiek een indruk geven dat de vorige functionaris de Hr. Molenkamp de boel er aardig bij heeft laten zitten.

Maar laten we er aanstonds bijvoegen, dat deze indruk een verkeerde is: maar dat.............. De consules moeten uitkijken.

Caveant consules.

CURACAO.

DE KOEBESCHERMING.

Gezien de onzekere toestand, waarin onze koebeesten verkeren na het uitbreken der vijandelijkheden in Europa, zijn wij gedwongen speciale maatregelen te treffen om onze melkbronnen te beschermen en de melkproductie op peil te houden.

Onze vooruitziende blik had reeds enige jaren geleden de nood der koeien begrepen en wij zijn toen overgegaan tot het steunen van de in Curaçao algemeen bekende Melkcentrale. Wij hebben deze melkcentrale vergiftigd met vijftigduizend gulden.

Alhoewel wij toegeven, dat dit sommetje royaal genoemd kan worden, willen wij toch bij deze gift niet stilstaan. De koeiennood is onze nood.

Geen koe, geen melk. Geen melk, geen melkcentrale. En wat moet Curaçao beginnen zonder melkcentrale? Derhalve hebben wij besloten een koebeschermingsdienst op te richten, welke dienst in handen gesteld wordt van bovengenoemde melkcentrale.

Haar voornaamste taak zal hierin bestaan, dat zij onze koeien beschermt tegen de vijandelijkheden in Europa en tegen langdurig droog staan. Voor deze dienst hebben wij uitgetrokken elf duizend gulden. Het spijt ons te moeten mededelen, dat wij, gezien de onzekere financiële toestand, niet in staat zijn meer voor de koeien te doen; tenzij dan, dat wij de schoolvoeding, als onderdeel van de volksgezondheid, meer vermelkt hebben.

In onze boezem werd de opmerking gemaakt, dat elf duizend gulden misschien te weinig zou zijn om rendabele koeien te nouden. Alhoewel wij toegeven, dat een niet-rendabele koe geen koe is, omdat je nu eenmaal een koe niet houdt voor je pleizier, zoals men dat doet met een hond, een poes of een kanariepietje, kunnen wij er toch niet toe overgaan onze bijdrage aan de beschermingsdienst te verhogen.

Mocht de nood der koeien in de loop van het jaar groter worden dan de hulp, welke onze nieuwe dienst verlenen kan, dan spijt het ons, doch dan blijft er niet anders over, als dat de koeien de weg van alle koeienvlees opgaan.

Wij zijn ons volkomen bewust, dat bij zulk een catastrophe het moreel der koe-bazen danig zal geschokt worden, doch wat het zwaarst is, moet het zwaarste wegen. [illegible] onzekerheden kunnen wij onze dwaasheid slechts tot op zekere hoogte uitoefenen. Waren het betere tijden, wij zouden niet aarzelen iedere koe in het goud te zetten, doch nu eist Mars zoveel geld, dat wij slechts een aalmoes beschikbaar hebben voor de koebeschermingsdienst. Om defensieve redenen kunnen wij niet gaan uitleggen, waarom wij voor de verdediging van dan in koeien.

Wij willen echter wel verklaren, dat na de defensie de koeien ons het dichtst aan het hart liggen. Mocht het ons gelukken de legerleiding te overtuigen van de camouflage-mogelijkheden onzer koebeesten, dan kunnen wij het koebeschermingsfonds weder belangrijk versterken.

Ook in ons moederland staat de koe in de volle belangstelling onzer landgenoten, getuige het schone lied:

Holderdebolder
We hebben 'n koe on zolder
'n Bonte koe
'n Hamsterkoe
Aboe, aboe, aboe.

Wij voelen ons derhalve gesterkt door de algemene heersende koesympathie en trotseren alle opmerkingen, welke doelen op een onverantwoordelijke bevoordeling van onze geliefde melkcentrale.

JONG CURAÇAO — WILLEMSTAD. 3—1.

JONG HOLLAND — TRANSVAAL. 6—0.

Zondag l.l. werden de eerste wedstrijden om het kampioenschap 1940 van de C.V.B. gespeeld.

Op het Mundo Nobo terrein kwamen in de B-klasse Jong Curaçao en Willemstad tegen elkander uit en wonnen de oranjehemden met 3—1.

Tot ongeveer een kwartier voor het einde stond Willemstad met 2—0 achter. De groen-witten kregen toen een strafschop te nemen en verkleinden hiermee de achterstand tot 2—1.

Enkele minuten voor het eindsignaal maakte Jong Curaçao nog een doelpunt en zo kwam de eindstand met 3—1.

In de A-klasse ging de strijd tussen Jong Holland en Transvaal. In beide elftallen zien we enkele veranderingen. Zo b.v. staat Alex Sentiago linksachter in het Jong Holland team en Hans Nahar midvoor. Bij Tansvaal zien we in de linksachter Kamperveen een nieuw gezicht; een jonge speler nog, die wat belooft voor de toekomst!

Als scheidsrechter Visser voor beginnen heeft geblazen, wordt er door beide partijen flink op de bal gezeten en is het Pardo die al gauw met een goed, hard schot de dwarslat scheert.

Voorlopig gaat het spel nog gelijk op en neer en zo krijgt Transvaal een hoekschop te nemen, die niets oplevert. Dan moet De Koop aan de andere kant resoluut ingrijpen.

Vrij onverwacht is het 1—0 als doelverdediger Casper een boogballetje, van ongeveer dertig meter afstand ingeschoten, laat glippen.

Enkele minuten later is het al 2—0, als Hans de bal even vrij heeft en zuiver in de hoek plaatst.

Langzaamaan komt Jong Holland in de meerderheid en speelt Transvaal meestal op haar eigen helft. De verdediging van de groen-zwarten krijgt het hoe langer hoe harder te verantwoorden; Kamperveen valt op door zijn veilig en zeker spel.

Even krijgt Transvaal bij een vlugge uitval nog een goede kans, welke door treuzelen weggegeven wordt.

Dan blaast scheidsrechter Visser voor rust.

Na de thee is het al tamelijk gauw 3—0 als Pardo met een mooie omhaal de bal in de touwen plaatst.

Transvaal laat de moed nog niet zakken en zo komen kort achter elkaar twee goede schoten van Berkenveld en Stomp die de doelverdediger van de rood-wit-blauwen goed verwerkt. Dan hebben de Transvaal verdedigers het weer hard te verantwoorden als de hele Jong Holland voorhoede ten aanval trekt.

Weer hebben de groen-zwarten een goede kans als Brakke een afgemeten voorzet geeft, die Berkenveld goed inkoop; Senior redt.

Dan is het weer Hans Nahar, die van dichtbij goed inschiet, De Koop raakt de bal nog even en tikt het leder hierdoor netjes buiten het bereik van Casper. [illegible]

Als de bal weer aan het rollen is gebracht, krijgt Transvaal de beste kans van de middag, als het fluitje van scheidsrechter Visser snerpt: strafschop! M. Nahar neemt de kick en plaatst goed in de hoek, maar Senior ziet kans de bal nog net even buiten zijn doel te tippen.

Nu komt het mooiste doelpunt van de middag als Hans Nahar bij een hoekschop op zijn doel de bal binnen 't strafschopgebied opvangt. Hij vliegt er mee naar voren, passeert twee, drie vier Transvalers, geeft een goede pass naar zijn linksbuiten; een afgemeten voorzet en Hans Nahar kopt de bal buiten het bereik van Casper.

Hiermee is dan ook het laatste restje strijdvuur bij Transvaal er uit en zo ziet dan Ramirez kans nog een doelpunt te maken, hiermee is het half dozijn vol.

Enkele minuten later, nog steeds met Jong Holland in de aanval, blaast scheidsrechter Visser, die goed leidde, voor het laatst.

J.S.

INGEZONDEN.

DE SUPPLETOIRE BEGROTING.

Bij het nazien van de eerste suppletoire begroting 1940 komt men verschillende posten tegen, waarop ons inziens, een zeer gerechtvaardigde critiek kan worden uitgeoefend. De onzekere toestand, waarop deze begroting rust, zal ook wel de oorzaak zijn van de onzekere hand, welke sommige belangrijke bedragen schrapte en andere opvoerde.

Het lijkt ons alleszins onbegrijpelijk, dat het Bestuur er toe kon overgaan de post Volkshuisvesting met twee derde te verlagen tot een bedrag van vijftig duizend gulden. Wat kan daar nu mee gedaan worden? Wij hadden gemeend, dat de Volkshuisvesting wel het eerst in aanmerking kwam om opgelost te worden. Men geeft geld uit voor de luchtbescherming, voor de brandweer, etc., wat zeker zijn nut zal hebben, tenminste wat het laatste betreft. Het Bestuur heeft echter onlangs in een Schrijven aan de Staten als haar mening te kennen gegeven, dat zelfs de beste brandweer niet in staat zou zijn geweest het Cinelandia-complex te blussen.

Hoe stelt zich het Bestuur nu voor, dat de gedeeltelijk verbeterde brandweer nog beroerder complexen als het Cinelandia-complex zou kunnen blussen? Ook alleen al om wille van het verschrikkelijke brandgevaar zou men belangrijke bedragen moeten uittrekken voor de Volkshuisvesting. Wanneer men meent, dat de defensie zo groots mogelijk moet worden opgezet, dan moet men zeker ook de nodige maatregelen treffen, dat bij een eventuële aanval de halve krottenstad niet in vlammen opgaat. Niemand toch zal bij een verschrikkelijke brand achter zijn rug het kunnen uithouden, om moedig de vijand te weerstaan. Ons dunkt, dat ook om verschillende defensieve redenen de oplossing van het woningvraagstuk moet worden ter hand genomen.

Vinden wij, dat de volkshuisvesting, welke na de defensie het eerst in aanmerking komt om opgelost te worden, schromelijk wordt ten achter gesteld, dan verwondert het ons ook niet meer, dat men ook op andere posten bezuinigen gaat, alhoewel ten koste van het algemeen belang.

Minstens vreemd is het te noemen, dat men de ambtenaren belangrijk aan hun loon gaat beknibbelen. De duurtetoeslag gaat men de ambtenaren ontnemen, terwijl toch juist nu een duurtetoeslag nodig is, gezien dat alles langzamerhand duurder wordt. Dus juist nu, dat de duurtetoeslag het meest aan zijn bedoeling zou beantwoorden, schaft men haar af. Die toeslag had dan beter weeldetoeslag kunnen heten, omdat zij alleen toegekend schijnt te worden bij een overmatige weelde in 's lands kas.

Het Bestuur geeft zelf toe, dat deze maatregel geen merkbare invloed zal uitoefenen op het totaal-budget. Misschien zal het Bestuur eveneens wel willen toegeven, dat de invloed van deze maatregel op het particuliere inkomen wel merkbaar zal zijn en zodoende ook gedeeltelijk op de handelsstand van Curaçao, welke toch al zwaar getroffen wordt door de achteruitgang van het touristenverkeer en het vertrek van vele Hollanders etc.

De lust om het geld redelijkerwijze te laten rollen, zal bij de ambtenaren nog meer verdwijnen, daar zij weten, dat het Bestuur bovendien nog salarisvermindering in het vooruitzicht stelt. Het Bestuur heeft er nu juist geen slag van, om bij haar personeel de moed er in te houden. Het spreekt natuurlijk van zelf, dat er ook belastingverhoging op komst is, wat weder een vermindering van inkomsten betekent voor de ambtenaren. Had de begroting reeds met een belangrijk tekort te kampen, dan zou er een aanleiding geweest zijn voor de voornemens van het Bestuur. Nu echter, bij 'n batig saldo van bijna drie ton, is het ons helemaal onbegrijpelijk, waarom men deze maatregel moest nemen. Het lijkt ons alleszins onnodig, temeer daar het bedrag toch niet zo heel veel uitmaakt op het totaal-budget. Deze houding steekt wel eigenaardig af tegen die van de Regering in het Moederland, welke juist van plan schijnt de salarissen der ambtenaren te verhogen. Nederland dus, wat ont[illegible] nood dezer tijden, zo zeer zelfs, dat het Gouvernement hier om het moederland te verlichten de extra-uitgaven van de defensie zelf bekostigen gaat, verhoogt het salaris van haar personeel. Curaçao steunt terecht het moederland in de defensiekosten, doch het is niet billijk dit op zulk 'n manier te doen.

Het getuigt trouwens, dunkt ons, niet van een wijs beleid om het loon der ambtenaren te gebruiken als sluitpost van de begroting. Het Bestuur heeft verscheidene posten op de begroting gehandhaafd met de motivering dat zij rendabel waren. Ook deze post is rendabel; namelijk zij weert ontevredenheid en geeft blijk van appreciatie voor het werk der ambtenaren. Wij zijn van mening, dat de afschaffing van de duurtetoeslag en de in uitzicht gestelde salarisvermindering voor de ambtenaren geen goed Bestuursbeleid is.

Bovendien is het duidelijk, dat men, zo het bedrag gewonnen door de afschaffing van de duurtetoeslag absoluut nodig was, dit toch wel op 'n andere manier had kunnen krijgen. Is de subsidie aan de Melkcentrale weer geen dwaasheid? Zijn de bedragen uitgetrokken voor de landbouw niet wat aan de royale kant, vooral als men weet, dat de resultaten in het geheel nog niet zo schitterend zijn. Zou de onnodige verspilling bij de defensie niet wat verminderd kunnen worden? Geeft het geen scheve verhouding, wanneer men de K.L.M. zo zwaar subsidieert, terwijl de salarissen daar veel en veel beter zijn als bij de ambtenaren. Wij misgunnen dat personeel geenszins hun loon, maar wij wijzen slechts op 'n wanverhouding, welke het Bestuur mogelijk maakt. Dit alles werkt niet mede, om de ambtenaren te overtuigen van de maatregelen te hunne opzichte genomen. Wij hopen, dat het Bestuur deze post weder aan een nauwgezet onderzoek onderwerpt en zal terugkomen op haar genomen besluit, waarvan wij de redelijkheid en de noodzakelijkheid niet inzien.

J. C.

INGEZONDEN.

HET WINKELEN OP CURAÇAO.

Over het algemeen is de winkelstand op Curaçao overtuigd van haar bijzondere kwaliteiten. De mening heerst, dat de mensen graag op Curaçao winkelen en tot hun tevredenheid bediend worden.

Deze mening vindt vooral zijn voedsel in het touristenverkeer, welke steeds voor een vlotte koopmassa gezorgd heeft.

Nu het wat stiller wordt in de winkels, is het misschien wel goed er op te wijzen, dat het kopen op Curaçao voor de Hollander zeker geen onverdeeld genot is. De bediening laat heel veel te wensen over en dikwijls komt het voor, dat de klant zijn eigen meer verkoopt dan de betreffende winkelbediende. Wanneer men gewend is in Holland te kopen, weet men, hoe de verkoper zich werkelijk inspant, om de klanten te bevredigen en te verkopen.

Hier heeft men dikwijls het idee of het de verkoper werkelijk niet kan schelen of hij verkoopt of niet. Het aanprijzen van waren en de voordelen daarvan uiteen te zetten, komt over het algemeen niet op in de hoofden van de bedienden. De beste manier om vlug bediend te worden, is om zelf de handen uit de mouwen te steken en actief de verkoop te leiden.

Ook het overvragen is hier werkelijk een ramp. De meeste kopers beginnen direct met de prijs te halveren, op hoop van zegen, dat ze nog niet te veel betalen. Het is werkelijk een onprettig gevoel de winkel te verlaten zonder te weten of men nu te veel of de juiste prijs betaald heeft. Zeker, er zijn uitzonderingen, doch over het algemeen staat de winkelstand hier nog lang niet op het peil van Europa.

Nu het wat stiller wordt, is het misschien goed de zaken eens flink te reorganiseren en te zorgen voor een up to date zakelijk bedrijf.

Organiseert desnoods een cursus voor winkelbedienden, opdat zij inzicht krijgen in wat verkopen eigenlijk is. Een winkelbediende, welke werkelijk in de winkel dient, kweekt tevreden klanten en brengt voordeel aan de eigenaar. Zo iemand heeft ook recht op een beter loon en is dat ook waard.

Ondanks de ongunst der tijden, moet Curaçao [illegible] winkelstand.

J.

MISSIE-NIEUWS.

Z. Eerw. Pater Berlage is benoemd tot kapelaan te St. Nicolaas, Aruba, en Pater Wenink tot kapelaan te Bonaire.

KOLONIALE STATEN.

Onder de Ingekomen Stukken van de zitting van Dinsdagavond bevonden zich verscheidene Ontwerp-landsverordeningen, waarvan wel de voornaamste was,die van de oprichting der Schutterij.

Ook was binnengekomen een brief van het Apostolaat ter Zee afd. Curaçao, om de Staten te verzoeken de Zondagsrust voor de zeelieden wettelijk te regelen, zodat zij minstens toch hun godsdienstige plichten kunnen vervullen.

Deze kwestie is in Suriname reeds geregeld.

De haven is bijkans de enige gelegenheid voor zeelieden hun godsdienstige plichten te vervullen. Dit mogelijk te maken op de Zondagen, is het doel van dit schrijven.

Men verwees het naar de Commissie van Onderzoek, bestaande uit de Heren Desertine, Rustige en Capriles.

GANGSTERMETHODE.

Maandagavond heeft zich een zeldzaam stukje van brutale beroving afgespeeld in de omgeving van Suikertuintje.

Op een der zijwegen aldaar reed een auto, welke echter niet verder kon, wijl er midden op de weg dwaas een truckje stond. De auto moest derhalve stoppen en de inzittende persoon was juist van plan eens nader poolshoogte te nemen, toen hij omringd werd door verschillende individuen, die o.a. poogden hem de sleutel van de auto te ontnemen.

Hij werd tenslotte gedwongen zijn geld af te geven en mocht toen doorgaan. Ogenblikkelijk begaf hij zich naar de politie en vertelde zijn bevinding, waarop de politie al direct een onderzoek instelde.

Het gelukte spoedig enige daders te vatten. Men heeft echter de zaak nog in onderzoek, om te weten of hier misschien een pas opgerichte bende zijn strooptochten begon.

Het is te hopen, dat alles spoedig tot klaarheid kome en dat men de strengste straffen zal toepassen, om dit kwaad radicaal de kop in te drukken.

Het doet er niet toe, **waar** we zijn, maar **wat** we zijn.

De man is het hoofd, doch de vrouw is het hart der familie. Volzalig de haard, waar het hoofd en het hart eenstemmig te rade gaan!

Slechts daar is het geluk van de vrede en de deugd! Het enige huiselijk leven, waar de opvoeding kan slagen.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Ondanks het feit, dat de Japanners zich nog de vorige week op hooghartige toon over de zogenaamde overwinningen van de Chinezen uitlieten, blijkt thans, dat de strijdkansen aan het veranderen zijn en dat inderdaad de Japanners nabij Nanning de wijk moeten nemen voor de Chinese legers en bij Pinyang ernstige verliezen hebben geleden.

Nanning is voor de Japanners van vitaal belang, omdat deze stad de toegangweg van China naar Indo China beheerst. Het Japanse leger heeft thans opdracht om zich terug te trekken door een volkomen vijandelijk land.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Met ingang van negentien Februari is Generaal Majoor van Voorst tot Voorst benoemd tot opvolger van Generaal Majoor Garstens als souschef van de Generale Staf. Majoor Generaal Garstens is benoemd tot inspecteur van de artillerie als opvolger van Generaal Majoor Harbers, die benoemd is tot commandant van het tweede legerkorps, terwijl Generaal Majoor Sillevis, die benoemd is tot Luitenant Generaal met pensioen zal gaan en tevens comandant zal worden van de luchtkring Soesterberg.

De Alkmaar van de K.N.S.M. is nabij de Kaapverdische eilanden op een rots gelopen. Een Portugees oorlogsschip is in de buurt: Voor de bemanning bestaat geen gevaar. De Alkmaar was op weg van Amsterdam naar de La Platarivier. Assistentie wordt geboden door de Stuyvesant, welk schip opdracht heeft gekregen van de hoofddirectie om van koers enigszins te veranderen.

Het Nederlandse stoomschip Ameland van de stoomvaartmaatschappij Rotterdam, directie Ruys en Co., op weg naar Indië, liep op een mijn. De bemanning van de Ameland is door de Montferland gered.

Drie gewonden werden te Vlissingen aan land gebracht.

Op 26 Maart zal thans de inschrijving voor de tweede staatslening volgen, welke lening driehonderd millioen gulden groot moet worden tegen een koers van vier procent. Indien de lening mislukt, volgt een gedwongen lening tegen een koers van drie procent

Toelating Vreemdelingen

Z. Exc. de Gouverneur heeft aan de Staten volgend schrijven gezonden:

Ten gevolge op mijn schrijven van 2 Mei 1939 No. 3300, heb ik de eer de Staten onderstaand aan te bieden mijn antwoord op de bezwaren, die tegen het ontwerp van een Algemene Maatregel van Bestuur tot vaststelling van regelen nopens de toelating en vestiging in Curaçao, zomede die omtrent de uitzetting zijn geopperd.

1. De mening, dat artikel 6 van de Curaçaose Staatsregeling een bepaalde noodzaak zou eisen om het onderwerp bij Algemene Maatregel van Bestuur te regelen, kan niet worden gedeeld.

De in bedoeld artikel voorkomende uitdrukking „voor zoveel nodig" kan „en overigens" zijn overgenomen uit artikel 160 der Indische Staatsregeling. Deze — toegegeven kan worden enigszins onbestemde uitdrukkingen — zijn destijds niet nader toegelicht, doch aangenomen mag worden, dat de bedoeling heeft voorgezeten de regeling van deze materie, voorzover de hoofdzaken betreft, voor de Kroon te reserveren. Afgescheiden hiervan staat vast, dat bij gebreke van enige nadere bepaling, aan de Kroon tevens ter beoordeling staat welke omvang aan de uitdrukking „voor zoveel nodig" kan worden gegeven. De grens voor de landsverordeningswetgever wordt alsdan beheerst door artikel 46 der Curaçaose Staatsregeling.

Ter uitvoering van bovenbedoeld artikel 6 dienen derhalve allereerst door de Kroon regelen te worden gesteld. En aangezien omtrent het daartoe strekkend ontwerp-Algemene Maatregel van Bestuur ingevolge artikel 49 der Curaçaose Staatsregeling het vertegenwoordigend lichaam in Curaçao moet worden geraadpleegd, zodat dit in de gelegenheid zal zijn eventuele bezwaren of wensen kenbaar te maken, — waarmede uiteraard dan zoveel mogelijk rekening zal worden gehouden — wordt dat lichaam toch ook in grote mate bij de toestandkoming van de desbetreffende maatregelen betrokken.

2. De verwachting mag worden uitgesproken, dat de mening, als zoude de ontworpen Algemene Maatregel van Bestuur al dadelijk een verwarde indruk maken en op verschillende punten raadselachtig zijn, na de hieronder volgende uiteenzetting niet zal worden gehandhaafd.

3. Tegenover de hierin gemaakte opmerking zou de vraag gesteld kunnen worden, welk bezwaar er tegen zou bestaan, dat iemand, die reeds gedurende 10 jaren in Curaçao verblijf houdt, zich aldaar „vestigt". Naar het wil voorkomen, mag verwacht worden, dat degene, die in Curaçao een bestaan gevonden heeft, reeds veel eerder een verzoek om vestiging zal doen (artikel 15, eerste lid).

Het bezwaar moet dan ook als niet voldoende gefundeerd worden afgewezen.

4. De mening, met betrekking tot artikel 1 van de Wet van 10 Februari 1910, houdende regeling van het Nederlandse Onderdaanschap van niet-Nederlanders geuit is onjuist, aangezien het begrip „vestiging" in bedoelde wet een feitelijk begrip is en geenszins synoniem aan ditzelfde begrip in dit besluit.

Door „vestiging" volgens dit besluit wordt het aantal Nederlandse onderdanen dan ook niet vergroot.

5. De suggestie om terstond een langer verblijf dan veertien dagen door de Vreemdelingendienst te laten verlenen wordt onjuist geacht. De termijn van veertien dagen wordt benut om de gedragingen van den betrokkene na te gaan. Hierna is immers altijd nog de mogelijkheid open om hem voorlopig verblijf te verlenen.

6. Artikel 6 der Staatsregeling schrijft regeling zowel van toelating als van vestiging voor.

De opvatting, dat de gehele materie betreffende de vestiging, zoals in het ontwerp geregeld ,tegenover de in het buitenland verblijfhoudende, in Curaçao geboren, Nederlandse onderdanen „fout" zou zijn, is onjuist en spruit blijkbaar voort uit een ten aanzien van de positie van bedoelde personen, wat betreft het Toelatingsbesluit, verkeerde zienswijze. Ingevolge artikel 2 sub c. van het ontwerp toch, zijn op bedoelde buiten Curaçao verblijfhoudende personen, de bepalingen van afdeling II („Van de toelating") niet van toepassing. Dit brengt mede, dat zij bij aankomst in Curaçao ook geen „toelatingsgeld" verschuldigd zijn en dat zij, zodra zij weder in Curaçao zijn — aldaar dus verblijf houden — als in Curaçao gevestigd aangemerkt worden (art. 3), zodat zij niet nog een verzoek om „vestiging" als bedoeld in artikel 15, behoeven in te dienen en evenmin kunnen worden uitgezet.

7. In verband met het hierboven onder 6 betoogde komt de suggestie om de regeling der vestiging voorzover nodig in verband met artikel 1 der Wet houdende regeling van het Nederlandse onderdaanschap van niet-Nederlanders, afzonderlijk bij landsverordening te doen plaats hebben onjuist voor.

8. Verwacht mag worden, dat in verband met het bovenstaande de opvatting, dat principiële wijzigingen in het ontwerp nodig zouden zijn, niet langer zal worden verdedigd.

Het Bestuur kan opneming in het uit te brengen advies van de hierboven onder 1 tot en met 8 besproken bezwaren dan ook niet aanbevelen.

Het Bestuur is voornemens aan het Opperbestuur in overweging te geven in het ontwerp het woord „vliegtuigen" („vliegtuig") te vervangen door „Luchtvaartuigen" („luchtvaartuig"), en overal het woord „vaartuig" te vervangen door het woord „schip" (artikel 375 Wetboek van Koophandel).

De mening, dat sub b. zou kunnen vervallen, is niet juist: artikel 2 sub b. heeft betrekking op „van Rijkswege naar Curaçao gezonden personen", die aldaar nog moeten komen, dus „toegelaten" moeten worden (daarom zijn ook volgens genoemd artikel „de bepalingen van afdeling II" op hen niet van toepassing); artikel 3 sub b. doelt op personen, die reeds in Curaçao verblijf houden (in Curaçaose dienst zijn).

Naar het wil voorkomen is opneming in het uit te brengen advies van het in de tweede alinea „ad artikel 2" voorgestelde in tegenstelling met het in de eerste alinea voorgestelde wel aan te bevelen.

Het Bestuur is voornemens aan het Opperbestuur in overweging te geven om in de aanhef van artikel 2 gemaakte uitzondering voor de onder d. van dit artikel genoemden te doen vervallen. Onder deze personen toch kunnen zich, naar de praktijk heeft uitgewezen, uitgezetten vreemdelingen of personen, op wier aanwezigheid in Curaçao geen prijs gesteld wordt, bevinden, zodat het ongewenst moet worden geacht voor deze personen een uitzondering te maken.

De mening, dat de leeftijd van veertien jaar te lang is, wordt niet gedeeld.

In verband met de voorgestelde aanvulling zij verwezen naar het hierboven opgemerkte onder 6.

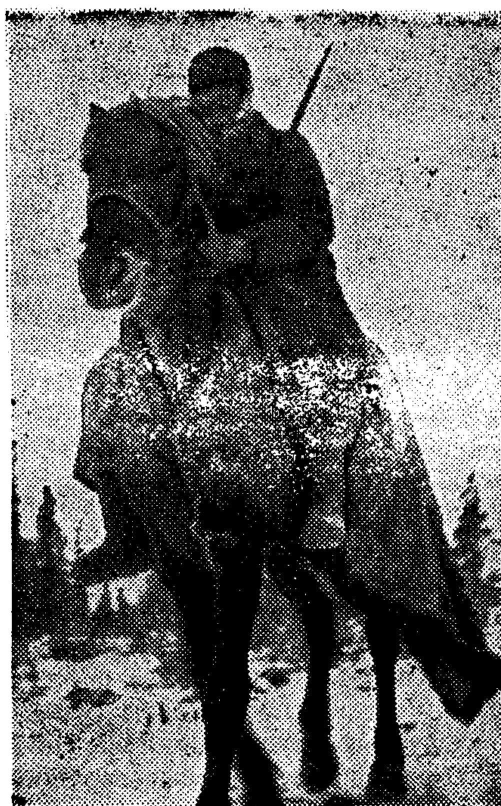
Het is in de praktijk ondoenlijk om gevolg te geven aan deze wens. Een schriftelijke verklaring zou dan moeten worden afgegeven aan alle personen, die geen toelatingskaart nodig hebben, derhalve ook aan Curaçaoënaars en alhier reeds gevestigden en verblijvenden, terwijl de gewenste snelle afdoening van de controle van de Vreemdelingendienst aan boord nodeloos zou worden vertraagd.

De voorgestelde termijn van tien dagen is in de praktijk steeds voldoende gebleken, zodat er geen aanleiding bestaat om deze te verlengen.

De opvatting, dat het noodzakelijk is, dat ook op Aruba een verblijfkaart verkrijgbaar wordt gesteld, kan niet worden gedeeld.

Opneming in het uit te brengen advies van het ad de artikelen 3, 4 en 5 aangevoerde kan het Bestuur dan ook niet aanbevelen.

De mening, dat het nodig zou zijn te bepalen, welke identiteitspapieren een Nederlander of Nederlands onderdaan nodig heeft, kan niet worden gedeeld. Het is namelijk in de praktijk gebleken, dat het beter is Nederlanders en Nederlandse onderdanen



Een Fins soldaat te paard aan het Salla-front. Zowel ruiter als paard hebben zich geweerd tegen de felle koude.



In Duitsland gebruikt men bovenstaande mantel ter bescherming van moeder en kind tegen gasaanvallen.

vrij te laten in de wijze van identificeren, waardoor ook de ontschepingsambtenaar vrij blijft bij het onderzoek naar identiteitsbewijzen.

In de meeste gevallen bespaart dit de Curaçaoënaars veel last, aangezien juist de ontschepingsambtenaren veelal kan weten wie Curaçaoënaar is, zelfs zonder inzage van identiteitsbewijzen. Met betrekking tot deze aangelegenheid is tot heden nimmer enige last ondervonden.

De mening, dat onder 3 en 4 gesteld punten behoren te worden gemitigeerd wordt niet gedeeld. De bepaling van lid 3 sub b. omvat de Algemene regel, terwijl bij de bepaling onder lid 4 sub b. en c.. enige bijzondere gevallen worden genoemd ten aanzien waarvan de Procureur-Generaal en de Gezaghebbers in hun oordeel niet vrijgelaten worden, terwijl lid 4 sub b. en c. bovendien nog bepalingen geeft, op grond waarvan de Procureur-Generaal en de Gezaghebbers in hun oordeel niet vrijgelaten worden. Trouwens krachtens lid 3 sub b. kan alleen een toelatingskaart geweigerd worden, terwijl lid 4 sub b. en c. bovendien nog bepalingen geeft, op grond waarvan de weigering der verblijfkaart imperatief wordt voorgeschreven.

Opneming in het uit te brengen advies van de hierboven bedoelde wijzigingen kan derhalve niet worden aanbevolen.

Aangezien in het voorgestelde besluit niet tot uitdrukking komt, op grond waarvan het voorlopigverblijf als bedoeld in artikel 9, 1ste lid, kan worden geweigerd, is het Bestuur voornemens aan het Opperbestuur in overweging te geven de aanhef van lid 4 van artikel 6 als volgt te doen luiden: „Behalve om de voorgaande redenen, wordt een voorlopige verblijfkaart of een verblijfkaart geweigerd aan hen, die:"

De woorden „of wien enig verblijf is geweigerd" waren te behouden. Deze categorie van personen hebben bij aankomst óf deposito óf retourpassage. Dit wordt thans reeds door de scheepvaartmaatschappijen voor de verkoop van passage geëist ter dekking van hare verantwoordelijkheid. Door het weglaten van deze woorden zou ook lid 3 beperkt worden, hetgeen ongewenst voorkomt.

Wat de opmerking omtrent het vierde lid betreft ,zij er op gewezen, dat de redactie in het gehele verband moet worden gelezen.

Het Bestuur kan dan ook opneming in het uit te brengen advies van de hierboven bedoelde wijzigingen niet aanbevelen.

Aangezien de aansprakelijkheid van het schip voor de kosten van onderhoud en verpleging van personen als bedoeld in het eerste lid van het thans in bespreking zijnde artikel, ware te doen eindigen bij eigendomsovergang van het schip, daar een regeling van de publiciteit der vorderingen uit dezen hoofde ontbreekt, is het Bestuur voornemens aan het Opperbestuur in overweging te geven het derde lid van artikel 7 aan te vullen met de woorden: „tenzij daarvan inmiddels eigendomsoverdracht heeft plaats gevonden".

A. Het is onnodig om ten behoeve van iemand, die er geen prijs op stelt, de woorden „op zijn verzoek" uit het eerste lid te lichten.

Het komt het Bestuur juist voor, dat alle vorderingen van het Gouvernement worden verrekend. Er bestaat geen aanleiding om ten aanzien van een vordering terzake van geleverd water een uitzondering te maken. Dat de verantwoording aan een gemachtigde gedaan kan worden behoeft niet uitdrukkelijk te worden bepaald.

Het uitkeren van rente zou veel te omslachtig worden; bovendien zou daarvoor een nieuwe dienst moeten worden ingericht, hetgeen te kostbaar zou worden.

B. In verband met de opmerking ad artikel 16, 2e lid wil het het Bestuur beter voorkomen alleen in artikel 16 van teruggave van het toelatingsgeld bij vestiging te spreken. In verband hiermede zou het tweede lid van artikel 8 kunnen luiden: „Bovengenoemde verantwoording en teruggave geschieden aan de rechthebbenden, indien de betrokkene komt te overlijden."

Het Bestuur kan derhalve opneming in het uit te brengen advies van het ad artikel 8 onder A besprokene niet aanbevelen ,doch is voornemens aan het Opperbestuur in overweging te geven het tweede lid van artikel 8 te doen luiden als hierboven onder B is vermeld.

Reeds uit het tweede lid van artikel 5 blijkt, dat men zich voor het verkrijgen van een voorlopig verblijfkaart moet aanmelden ten kantore van de Vreemdelingendienst of van den Gezaghebber.

Het derde lid van artikel 10 stelt reeds beroep op den Gouverneur open.

Opneming in het uit te brengen advies van de hierboven bedoelde wijzigingen kan derhalve niet worden aanbevolen.

In verband met de opmerking ad. artikel 19, eerste lid onderschrift het Bestuur de mening, dat de redactie van artikel 11 enigzins verwarrend is. Het Bestuur is dan ook voornemens aan het Opperbestuur in overweging te geven de aanhef van artikel 11 te doen wijzigen als volgt: „Ingeval een persoon, die in Curaçao voorlopig is toegelaten (artikel 5) of aldaar voorlopig verblijft (artikel 9, 1e. lid) geacht wordt enz. „en een nieuw tweede lid in te voegen, luidende: „Zodanig bevel wordt eveneens uitgevaardigd tegen hem, die in strijd met de bepalingen van dit besluit in Curaçao wordt aangetroffen", terwijl het twede lid van artikel 11 zijn respectievelijk derde en vierde lid zulen worden. Door deze aanwijzing zal de anders ontstane leemte met betrekking tot het dadelijk kunnen verwijderen van verstekelingen en bemanningsleden, die op onwettige wijze in Curaçao verblijven kunnen worden aangevuld.

Vermeld moge nog worden, dat artikel 11 - incluis de in overweging te geven wijziging - betrekking heeft op personen, die nog niet zijn toegelaten.

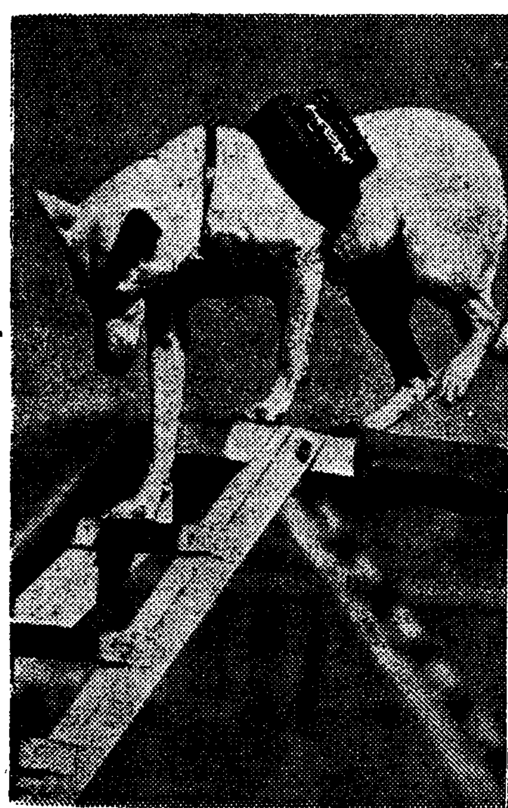
De in artikel 11 bedoelde personen verblijven of onwettig of tijdelijk in Curaçao. Zij waren te verwijderen, indien zij zich gedurende dien tijd schuldig maken aan enige misdrijf.

Naar het wil voorkomen is opneming in het uit te brengen advies van het in de eerste alinea ad artikel 11 voorgestelde aan te bevelen.

Naar aanleiding van de door de Staten met betrekking tot dit artikel gemaakte opmerkingen is het Bestuur voornemens aan het Opperbestuur in overweging te geven:

Onderdeel c. van het eerste lid te doen luiden als volgt:

Wordt vervolgd.



De Australische politie maakt gebruik van „radio,-honden. Men bindt een radio-ontvanger met een kleine luidspreker op de hond vast, waardoor het mogelijk wordt op verre afstand de hond bevelen te geven.



Sir Walter Monckton, directeur generaal van het Perscensuurbureau in Engeland, is benoemd tot minister van de inlichtingendienst in plaats van Lord Macmillan.

Er zijn mensen, die altijd het éne oog gericht hebben op het verleden, het andere op de toekomst, in plaats van beide ogen te vestigen op het heden.

Verlies uw tijd niet met het verledene te bejammeren, of over de toekomst te fantaseren. De genade wordt u geschonken om de moeilijkheden van het heden te overwinnen.

Eerzucht is een slechte en gevaarlijke leidsman.

De navolging van het kwaad gaat altijd verder dan het voorbeeld;
de navolging van het goede blijft bij het voorbeeld meestal achter.



SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Jong Holland 1 — Transvaal 1	6—0.
Asiento 1 — Hercuels 1	1—0.
Scherpenheuvel 1 — Atletico 1	Niet doorgegaan. Atletico niet opgekomen.
Jong Curaçao — Willemstad	Gestaakt (stand 3—1 voor J. C.)
S.U.B.T. 2 — Volharding 2	6—1.
Volcania — Arsenal	2—1.

COMPETITIE PROGRAMMA 1940.

MUNDO NOBO

25 Febr. 1940: A-klasse	Volharding 1 — Atletico 1 (Oehlers)	
25 Febr. 1940: Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Hercules 2 (B. L. Dijk)	*
3 Mrt 1940: A-klasse	R.C.C. 1 — S.U.B.T. 1	
3 Mrt 1940: B-klasse	Sparta — D.T.S.	*
10 Mrt 1940: A-klasse	Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1	
10 Mrt 1940: Res.A-klasse	Volharding 2 — Transvaal 2	*
17 Mrt 1940: A-klasse	S.U.B.T. 1 — Hercules 1	
17 Mrt 1940: B-klasse	Jong Curaçao — Arsenal	*
23 Mrt 1940:	Internationale Wedstrijden DEPORTIVO VENEZUELA — CURAÇAO	
24 Mrt 1940:	Internationale Wedstrijden DEPORTIVO VENEZUELA — CURAÇAO	
31 Mrt 1940: A-klasse	R.C.C. 1 — Transvaal 1	
31 Mrt 1940: B-klasse	Volcania — Sparta	*

RIO CANARIO.

3 Mrt 1940: A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1	
10 Mrt 1940: A-klasse	Hollandia 1 — R.C.C. 1	
10 Mrt 1940: B-klasse	Wllemistad — Sparta	*
17 Mrt 1940: A-klasse	Asiento 1 — Volharding 1	
17 Mrt 1940: Res.A-klasse	R.C.C. 2 — Transvaal 2	*
31 Mrt 1940: Res.A-klasse	Asiento 2 — S.U.B.T. 2	

SCHERPENHEUVEL

25 Febr. 1940: A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Hollandia 1 (Brakke)
3 Mrt 1940: Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Scherpenheuvel 2
10 Mrt 1940: A-klasse	Hercules 1 — Atletico 1
31 Mrt 1940: A-klasse	Scherpenheuvel 1 Volharding 1

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 45 minuten.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis, worden de verenigingen vriendelijk verzocht op tijd aanwezig te zijn.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider R. Palm, Langestr. 78.

De heer Esser heeft zijn functie van penningmeester van de C.V.B. hervat.

INSCHRIJVINGEN: **Jong Holland**, H. Nahar
Hercules, H. Royer
Transvaal, H. Kamperveen, I. Berkenveld
Hollandia, J. Lans
Volcania, E. Weyman, H. Rosaria
Jong Curaçao, E. Paap, M. A. Conquet, J. M. Nicia
Willemstad, H. J. Mense, G. F. Mense, W. C. Bos- J. T. Tichelaar
Atletico, R. A. Genoveva, V. Parcial, E. Victorino

AFSCHRIJVINGEN: **Jong Holland**, H. Royer, H. La Cruz

De vereniging ATLETICO is een boete van ƒ 5.00 en een straf opgelegd ingevolge Art. 4 sub 6 a,b en c R.C.W. Voorts met de bepaling dat de wedstrijd opnieuw vastgesteld zal worden.

HET BESTUUR.

HOE OUD WERD DE OERMENS?

Geleerden, die de geraamten van oermensen onderzocht hebben, verklaren, dat de oermens geen hoge ouderdom bereikt heeft. Volgens deze onderzoekingen zou de oermens tussen zijn twintigste en veertigste jaar gestorven zijn. Er werden slechts drie geraamten van oermensen gevonden, die ouder zijn geworden dan vijftig.

Bij de oermensen schijnen de mannen ouder geworden te zijn dan de vrouwen. Vooral beneden de leeftijd van veertig jaar is de vrouwelijke sterfte hoger.

De oermens was geheel overgeleverd aan de natuurmachten, maar de moderne mens heeft de natuur dienstbaar gemaakt aan zijn levensbestaan. Moderne hygiëne en de hedendaagse geneeskundige wetenschap hebben er ontzaglijk veel toe bijgedragen om de gemiddelde levensduur van den mens te verhogen.

In tropische en subtropische gebieden is de gemiddelde levensduur van den mens lager dan in de gematigde streken, ten dele als gevolg van ziekten, die, zoals malaria, hem endemisch teisteren, zijn gezondheid ondermijnen en zijn levenskracht verzwakken. De bestrijding van deze gevreesde ziekte is voor deze landen dan ook een gebiedende eis. Gelukkig zijn de middelen om dit doel te bereiken bekend, want de Malaria Commissie van de Volkenbond beveelt aan ter voorkoming van malaria tijdens het malariaseizoen dagelijks 400 milligram kinine in te nemen en ter behandeling van een malaria-aanval een dosis van 1 gram tot 1,3 gram kinine per dag gedurende 5 tot 7 dagen. Op bladzijde 125 van haar verslag (Engelse editie-, verschenen in 1938, merkt deze Malaria Commissie terecht op, dat onder de antimalariamiddelen, kinine nog steeds de eerste plaats inneemt op grond van haar betrouwbare werking en bijna volkomen **afwezigheid van giftigheid, benevens de zeer verbreide kennis van haar gebruik en dosering.**

Wat ook de ware oorzaak van de vroege sterfte van den oermens moge geweest zijn, voor den mens van heden staat het vast, dat beschaving en geneeskunde de gemiddelde levensduur van den mens aanmerkelijk verlengd hebben.

M. Ned. No. 244.

Niet kankeren.

Kankeren — dat mag niet zijn,
't Is verderf'lijk als venijn! —
Altijd zoeken, immer speuren
Naar wat soms is af te keuren
Van hetgeen een ander doet,
Meent het deze nóg zo goed.

Kijk toch door een and're bril,
Zie vooral de goede wil
Die bij velen wordt gevonden
Als ze ook niet slagen konden.
Breek niet altijd alles af,
't Is niet edel, maar 't is laf.